

Двѣ три листа здравецъ до лице му стояха,
а то горкото изглеждаше като увѣхнало цвѣте
всрѣдъ зеленъ здравецъ!

Край него свещеникъ единъ молитва тѣжно
пѣе и никой другъ сълзи за него не лѣе!

И стори ми се, че всрѣдъ божествената пѣ-
сень, здравецътъ листенца наведе и тихо, пе-
чально произнесе:

То бѣ сираче! . . .



Отчаянието на просека.

Вийте бури, полудѣли,
Зимни хали пошурѣли!
Кога хора милость нѣматъ,
Бури нека даꙋме взематъ!

Цѣлъ день ходя, прося моля
За корица хлѣбецъ само,
Никой, Боже, не подава,
Всѣки просекъ изругава.

Вийте, бури, полудѣли,
Прѣспи — хали пошурѣли!
Нѣма милость, — вийте, бийте,
По скоро ме въ гробъ зарийте !!

гр. Русе, 13. 913.

Дядо Страдлю.

